

A sta je to Nostalgija?

by [Radmila Solesa-Cetic](#) on Wednesday, January 26, 2011 at 10:18pm

Popularni website s kojeg Jugovici sirom svijeta skidaju "nasu" muziku.

I jos nesto...

Moja Stara Majka...Nevista. Nure Cetic. U Cetice sam usla prekasno, al' bilo je prekasno. Zbog nje.

Iako smo svi bili Biscani, i svi bili obrazovani, i svi bili "napredni", osjetilo se ono nesto zaziranja od onih "drugih". U svakoj kuci. Ako je stric kao "napredan", strina bas i nije. Niko nista nije govorio, al' sve se vidjelo.

Svakako, nalazili smo ljubav i na jednoj i na drugoj strani, tamo gdje je trebalo. Senada se to nikad nije ticalo, a mene je ponekad boljelo.

Papiri i maticar, Cetic, poslije one crtice iza Solesa, nisu bili znak da sam Cetic. Pravi ulazak je bio - kad ti kafu donesu na drveni sto, u Lucici, pod hladom, uz Cetica mlin. A tamo, Stara Majka. Stopila se s Unom, Brvicama, Mlinom. Osjetis, iz daleka, da su jedno, vec decenijama.

Majka u dimijama, samija joj dusu uramila. Ja mlada "kaurkinja", uske farmerice ne daju prolazniku da mi oci vide. Godina 88, taman kad smo se poceli prisjecati da nas ima i ovih i onih, i taman kad se u skolama prestalo ponavljati ono Titovo "kao zjenicu oka svog". Mislim, kad me one u stiklicama poprijeko gledaju, bolje da se vratim, prije no sto u Lucicu zakoracim.

Senad me zagrlji, ponosno, podsjeti me ko je Stara Majka, i, ja udem u Cetice.

Prisjecajuci se "nase dobre majke", prisjetih se i tog da me je Senad, dok smo se jos "zabavljali", "hodali", odveo u Lucicu i tamo mi, prvi put, rekao da me voli. Tad mi je to bilo "samo" romanticko, pored unskog slapa, a tek sad, dvadeset tri godine kasnije, u potpunosti mogu obuhvatiti, i srcem i umom, njegov gest.

Kad me je majka Nure 88. prvi put povukla u zagrljaj, u ladovini, uz prisistvo tetaka, rodjaka, nije me nikad iz njega isпустиła.

Ubrzo smo dobili Sandra, Senadovog sina. Imala je ona praunucadi vec, voljela ih sve, kao i svu svoju unucad, ali, ovo je bio sin njenog prvog i najdrazeg unuka. Kako nam je Sandro imao tamno plave, a Senad i ja smeđe, mnogi su cutali, neki su me kao tjesili da je to "tako dok majka doji, svi imaju plavkaste oke", a ja davno prestala dojiti; samo ga je majka Nure s ljubavlju položila na svoje ispruzene noge, kolijevku od njih napravila, lagano ga zaljuljala, i kao da mu pjeva, zasaputala - Sine moj, oci moga Huse...

Zavoljela sam je prvog dana, onako, na prvu, kako zavolis samo nekoliko bica u svom zivotu. Tad mi je, mladoj i nesigurnoj, postala majka.

Kad je prvi put rekla da ce nam doci "na vas dan"...ja sam stvarno bila sretna, i misleci da je to vrijeme rucka, planirala telece snicle i krompir. Ja kuham. Sve sto sam tad znala.

Sto nisam znala je - da Majkin posjet pocinje zorom, a završava sumrakom. Prvi put, Beka je dovezao, ni razdanilo se nije. Skuhala kafu, popile. Sandro i Tin se probudili. Meni neugodno Majku samu ostaviti. Senad na poslu.

- Samo ti svoj pos'o, ceri...Ja cu malo prileci...

Stono mi kazemo "k'o dlanom o dlan" dan prode, Sunce zade, vrijeme da se Majka u Cetice vozi.

I Senadovi i moji roditelji su u nasu kucu ulazili kao gosti. Bilo je uvijek specijalno spremanje, ciscenje coskova, pranje zavjesa...I moja i njegova majka su uvijek bolje od mene znale gdje mom fikusu najbolje svjetlost pada. Ili ne pada.

Staroj Majki je, taj isti, fikus bio samo lijep. Ona nam nikad gost nije bila, samo dobra dusa, koja se, urijetko, na vas dan pojavi u nasem domu.

Kad je Tin prohodao po Lucici, Majka pogled s njega nije skidala.Samo ga je, onako nestasnog, sebi u krilo stavljala i pjevusila - Isti moj Senad, isti moj Senad...

Zadnjeg ljeta sam je, za onim drvenim stolom, pitala sta sad misli o svom zivotu, ipak, devedesata se blizi.

-Dijete moje, pa svaki dan mi je drag. Vidi ove ljepote...

I pogledom je zagrlila Senada i njegove sinove koji su se spustili par koraka dole, da se napiju ledene Une.

Kad je njen sin prvenac, nas dido, otisao, njeno zdravlje je popustilo, sad znam da je samo odustala...

Zadnji posjet, kazu nista ne jede, tetka Feza, tetka Vesna i ja dovele joj djecu da ih vidi. Zumra, snaha joj, napravila socnu baklavu. Majka, od mene, pojela jednu cijelu.

Ubrzo, za svojim prvencem, otisla i Nura Cetica.

Ostale za njom price, o dobroti, o ljubavi, o sreći, o radosti zivljenja. Ostalo nje u cerima njenim, u tetki Fezi ponajvise.

Ostalo nje u unukama njenim, u tetki Vesni najvise.

Kad završim sve "po kuci", skuham sebi popodnevenu kafu, sjednem u dvoriste svjetovima udaljeno od Une, i Senad kaze:

- Eto te, ista Stara Majka. Tvoje vrijeme za kafu. I kone.

Meni, snahi Nurinoj, u zemlji tudoj, kapljice Cetica slapa orose lice i dusu.

Nostalgija...